

[Hagen Hagensen]

jo i øvrigt adgangen til varetægtsfængsling ifølge retsplejeloven. Hr. Torben Lund nævnte, at der var vel ingen, der ville have, at vi slet ikke skulle have muligheden derfor. Her er spørgsmålet altså, hvor vi skal trække grænsen, og jeg har fuld tillid til, at vore domstole vil vide at benytte de regler, som måtte komme ud af dette lovforslag, på en sådan måde, at der sker ret brug af dem. Der er kun tale om, at det skal være i ganske særlig grove voldssager, at der skal være en særlig bestyrket mistanke, og at man yderligere af hensyn til retshåndhævelsen skal skønne det nødvendigt, at det kræves, at sigtede ikke er på fri fod.

Det er så rigtigt, som det allerede er sagt, at vold skal forebygges. Vold er desværre en utålelig ting i vores dagligdag, og forebyggelsen skal ske på mange, mange måder. Hr. Torben Lund har nævnt en række af dem, og der kunne måske føjes flere til, men jeg vil nu holde mig til det spørgsmål, vi i dag har til drøftelse, nemlig at der skal kunne ske varetægtsfængsling, når der er indtrådt det, som vi gerne skulle søge at forebygge på anden måde: at der har fundet vold sted.

Så skal jeg sige på baggrund af den drøftelse, der allerede har været i pressen om dette lovforslag, og hvor nogle synes, man går for langt – fra visse sider siger man det – at for mig at se er spørgsmålet, hvem der skal beskyttes. Er det lovovertræderen, eller er det offeret? Jeg stiller mig i den forbindelse ganske klart på offerets side. Jeg forstår godt, at de, der er beskikkede forsvarere, undertiden kan være af en anden mening, men der er jo ikke tale om, at man vil dømme nogen på forhånd. Der er tale om, at man vil varetægtsfængsle både af hensyn til dem selv og af hensyn til andre. Det er med den efterhånden ofte brugte vending et spørgsmål om, hvorvidt offeret skal udsættes for at møde sin voldsmand på fri fod, umiddelbart efter at volden er begået.

Jeg vil gerne drage en enkelt ting frem. I Berlingske Tidendes kronik fra den 13. i denne måned skriver advokat Merethe Stage-torn, der er proceslektor ved universitetet og forsvarer i øvrigt:

»Hensynet til individets frihed og retssikkerhed må veje så stærkt, at samfundet til gengæld må tolerere, at den formodede voldsmand går frit omkring indtil domsafsigelsen.«

Jeg vil gerne føje til her, at for mig at se er den beskyttelse, der skal være, over for de mange. Vi skal have retshåndhævelsesarresten, for at vi andre kan få lov til at være i fred.

Jeg skal måske senere under debatten vende tilbage hertil. Min tid er udløbet.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for det lovforslag, han her har fremsat. Det er bestemt ikke noget nyt emne, vi her begiver os ind på. Vi har i flere af de tidligere folketingsamlinger i de senere år haft diskussioner om dette emne, og vi har fra mit partis side ved disse lejligheder varmt støttet tanker om en udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling i tilfælde, hvor det drejer sig om alvorligere voldsforbrydelser. Vi har beklaget de andre år, at det ikke har kunnet lade sig gøre at finde det nødvendige flertal.

Jeg vil også ved denne lejlighed takke Socialdemokratiets ordfører – uden at han af den grund, håber jeg, får vanskeligheder andre steder – for en klar stillingtagen, synes jeg. Man kan måske ikke uden videre sige, at hr. Torben Lund gav fuld støtte til justitsministerens lovforslag, men på den anden side synes jeg nok, at nogle af de mere principielle overvejelser, som hr. Torben Lund gjorde sig her fra talerstolen, trak i den retning, vi taler om.

Jeg er helt enig i den betragtning, at det drejer sig om at drage en grænse for, hvor langt man vil gå, og hvilke sigtelser eller anklager bestemmelserne i retsplejeloven om varetægtsfængsling skal omfatte. Det er mit partis opfattelse, at det er forsvarligt dér, hvor det er sket med det lovforslag, der foreligger her; og de bilag, som vi finder som nr. 3 og 4, og hvori man gennemgår en række domme og konkrete tilfælde, synes vi også tydeligt viser, hvordan det i praksis ville gå.

Der har været en voldsom debat allerede nu – og den vil nok ikke blive mindre voldsom efter førstebehandlingen – i medierne om betimeligheden af dette forslag, om vi krænker retssikkerheden i Danmark, om sådan et forslags gennemførelse overhovedet kan forventes at få nogen effekt på bekæmpelsen af volden, og endelig også om, hvordan man vil placere Danmark rent internationalt for så vidt angår vore forpligtelser til at